

Біла Церква вшанувала переможців

(Репортаж про святкування читайте в наступному випуску газети)

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 37-38 (13634-13635), 11 ТРАВНЯ 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

БІЛА ЦЕРКВА ПАМ'ЯТАЄ

Кіборг, який не залишив пост

„Вночі на 2 листопада тато від'їжджав. Пам'ятаю, як ми йшли темним містом до залізничного вокзалу, як я дивилась на небо і просила Бога, щоб він повернувся додому живий. Приїхав потяг, тато зайшов до вагона, з'явився у вікні і махав нам, аж доки не поїхав... Пам'ятаю його посмішку, добрі очі... Ми прощались і не знали, що вже більше ніколи не побачимо його живим”.

Пані Олі, доньці нашого полеглого героя, ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙОВИЧА КОЗАКА, легше було написати спогади про батька... думкам легше. А серцю все одно боляче. Бо чи пером виводь, чи огортай у тихе слово, та розповідь роз'ятрює найтяжче й незворотне: ось є цей білий світ з його п'янкими вишневими садами, стоїть так само Біла Церква над Россою, шумлять молоді трави понад дорогою в Малу Антонівку, а тато всього цього не бачить. Цьогоріч 12 квітня він відсвяткував би своє 50-ліття. Але в родинному календарі Козаків з'явилась інша дата – 17-го квітня минуло 3 роки, як їхнього сина, чоловіка й тата прийняла рідна земля. На вічний спочинок. Після жорстокої смерті. Після смерті-подвигу!

А ЯК ЖЕ ІНАКШЕ?

І не варто соромитись пафосних слів саме в цьому контексті. Тут вони і чесні, і доречні. В першу чергу, тому, що все своє життя цей скромний, працюючий, не публічний чоловік носив у серці України. Як ото носять мамин поцілунок чи татову настанову, як спомин про очі коханої дружини чи як тепло усмішок і успіхи своїх донечок. Без галасу, гримання кулаком у

груди. Саме такі чоловіки просто працюють, просто водять до школи дітей, просто допомагають стареньким батькам, просто беруть до рук зброю, якщо Батьківщина в небезпеці. А як же інакше?

Володимира Козака призвали на війну 28 серпня 2014-го. Коли, здавалося, земля на Сході горіла й плакала. Він був готовий. І відмовляти, каже Оля, марно. От тільки, попри впевненість

у татові – завжди вірив у перемогу, відкидав і полон, і здачу України – краще небуття, переконаний оптиміст

справжній боєць, – і в голосі його вдома перед від'їздом, і в її серці бриніло недобре передчуття. Коли ж рідні дізналися, що їхній старший солдат у складі 80-ї бригади

(9 рота, 3 батальйон) захищає Донецький аеропорт, оте передчуття просто викреслило зі своїх думок.

➔ Далі на стор. 2

«Хуторок» – велика дружня родина

Недалеко від Білої Церкви є котеджене містечко під назвою «Хуторок». У ньому зводяться комфортні та безпечні котеджі і таунхауси з усіма комунікаціями за доступною ціною. Тут уже проживають близько 300 людей, усі вони дуже дружні та привітні. Якщо виникає у чомусь потреба, «хуторяни» звертаються по допомогу до голови кооперативу Олександра, який, у свою чергу, завжди прислухається до жителів та допомагає їм. Адміністрація містечка завжди відкрита до спілкування.

Ось і цього разу, у спекотні травневі вихідні, жителі «Хуторка», в яких є маленькі діти, разом із адміністрацією зібралися біля дитячого майданчика, щоби зробити собі життя у містечку ще комфортнішим та яскравішим.

„Нещодавно у „Фейсбуці“ в нашій групі “Городок “Хуторок” хтось із мам запропонував загородити дитячий майданчик парканом задля безпеки їхніх дітей. Я це взяв на замітку та через два тижні до нас вже привезли бетонний секційний паркан”, – розповідає голова котеджного містечка Олександр Шалаєв.

Звичайно, коли ти знаєш, що твоя дитина у безпеці, то й батькам спокійніше.

Огорожу поставили, фарбу закупили. Голова кооперативу зазвичай спілкується із жителями містечка через соцмережу „Фейсбук”, там він і запропонував усім небайдужим мешканцям вийти у вихідні до дитячого майданчика та розфарбувати паркан. На клич зібралося чимало батьків із дітьми, вони старанно розмальовували огорожу усілякими фарбами, малювали веселі різнокольорові візерунки.

Це нагадувало велику сім'ю, де всі захоплено роблять спільну справу – створюють комфорт та радість у своєму домі. Так і є, адже у “Хуторку” ми всі – одна велика родина, де всі поважають один одного та прислухаються до кожного, хто пропонує цікаві ідеї щодо благоустрою.

Ольга Кольцова

Дорогі учасники війни, ветерани, діти війни, шановні білоцерківці!

Щиро вітаємо вас з 9 Травня – Днем Великої Перемоги! Це свято всієї країни, свято, завдяки якому в Україні і всіх її громадян є сьогодні мир і майбутнє. Ми схилимося перед подвигом героїв Великої Вітчизняної війни і обіцяємо: ніхто не забутий і ніщо не забуде!

Народи країн антигітлерівської коаліції принесли довгоочікуваний мир Європі. У їх числі – український народ, котрий переніс незліченні страждання і віддав мільйони життів заради Перемоги. Забути про це – значить, зрадити пам'ять загиблих. Ми не забули і не дозволимо забути нашу Велику Перемогу!

Нинішня влада забула про те, що всі ми народилися і живемо завдяки подвигу героїв Великої Вітчизняної війни. Вона принижує ветеранів, відмовляючи їм у праві на гідне життя і намагаючись стерти пам'ять про їхню Перемогу.

Але ніхто не забутий і ніщо не забуде. Жоден ветеран, жоден інвалід або дитина війни не забути нами. „Опозиційний блок” робив і робить все можливе, щоб захистити тих, хто дав Україні майбутнє, щоб створити гідні умови життя, не дати забути про їхній подвиг заради майбутніх поколінь.

Сьогодні в нашій країні знову війна, і влада не робить нічого, щоб її зупинити. „Опозиційний блок” ставить своїм завданням відновити мир в Україні.

Мир в країні і гідне життя ветеранів – це обов'язок кожного, кому дорога Україна. Ми повинні зробити це заради нашого минулого і нашого майбутнього. Ніхто не забутий і ніщо не забуде!

ЗІ СВЯТОМ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ!

З повагою – В. Гламазда,

голова Білоцерківської територіальної організації політичної партії „Опозиційний блок”

Хай щастить тобі, наша зіронько!

Білоцерківський міський голова Геннадій Дикий привітав ОЛЕНУ ЛУЦЕНКО із перемогою у вокальному шоу «Голос країни-8».

Олена народилася у співочій сім'ї, тому рідні завжди підтримували та розвивали її талант. Тож не даремно у здобутку дівчини, випускниці Білоцерківської школи мистецтв

№ 5, студентки Київського університету культури й мистецтв, величезна кількість нагород за участь у вокальних конкурсах як в Україні, так і за кордоном.

А Геннадій Дикий вручив юній зірці відзнаку міського голови та квіти, викладачці Олені – почесну грамоту. «Я впевнений, що перемога у цьому конкурсі – це лише початок. Попереду у Вас світле майбутнє, і вся Біла Церква буде підтримувати Вас і надалі. Ми пишаємося нашими талантами і бажаємо Вам творчої наснаги та подальшого розвитку», – сказав голова, звертаючись до своєї чарівної гості.

З офіційних джерел

„Громадська думка” вітає Олену Луценко з перемогою та бажає їй подальших успіхів, здійснення мрій, щасливої співочої долі!

ПРИХОДЬТЕ ЗА МЕДОМ!

19 ТРАВНЯ 9⁰⁰-17⁰⁰

ПАЛАЦ КУЛЬТУРИ «РОСАВА», вул. Леваневського, 53

